

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. září 2023 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové **o odvolání obžalovaných** ■■■. ■■■■■■■■■■, narozeného ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■, starobního důchodce, bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■, narozeného ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■, jednatele společnosti, bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■ a ■■■■■■■■■■, narozeného ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■, jednatele společnosti, bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■, **odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství ve Svitavách a **odvolání poškozených společností** **STARMON s. r. o.**, se sídlem Choceň, Průmyslová 1880, **Ramirent s. r. o.**, se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 559/28 a **TELFIN a. s.**, se sídlem Praha 3, Havlíčkovo náměstí 189/2, proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 27. února 2023, č. j. 2 T 182/2018-5038,

takto:

I.

Z podnětu odvolání **obžalovaného** ■■■■■■■■■■ a **státní zástupkyně** se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu uloženém obžalovanému ■■■■■■■■■■ a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se tomuto obžalovanému **ukládá**

za přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině nezměněn,

a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, za nějž byl pravomocně odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 2. 6. 2022, č. j. 3 T 137/2020-746, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, č. j. 44 To 238/2022-812,

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■■■■■■

podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pět) roků**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost během zkušební doby podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil [REDACTED], narozenému [REDACTED].

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře **200 000 Kč** sestávající z 200 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 1000 Kč.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu **2 (dvou) roků** a v zákazu výkonu činnosti související se zpracováním účetnictví a s účetním poradenstvím na základě plné moci, stejně jako prostřednictvím obchodních korporací na dobu **4 (čtyř) roků**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 2. 6. 2022, č. j. 3 T 137/2020-746, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, č. j. 44 To 238/2022-812, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II.

Odvolání obžalovaných [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], odvolání poškozených společností STARMON s.r.o. a Ramirent s.r.o. se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odvolání společnosti TELFIN, a.s. se podle § 253 odst. 1 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem ze dne 27. 2. 2023 byli obžalovaní [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] odsouzeni pro přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jehož se [REDACTED] dopustil jako přímý pachatel, [REDACTED] se na něm podílel jako organizátor ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a [REDACTED] jako pomocník ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Obžalovanému [REDACTED] byl uložen za tento přečin trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu tři let. Dále mu byl podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu dvou let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen i peněžitý trest v celkové výměře 36 000 Kč sestávající ze 180 denních sazeb po 200 Kč. [REDACTED] byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tři let, dále obdobný trest zákazu činnosti spočívající rovněž v zákazu výkonu funkce

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstev včetně jejich zastupování na základě plné moci na dva roky a současně i peněžitý trest ve výměře 63 000 Kč sestávající ze 180 denních sazeb po 350 Kč. [REDAKCE] okresní soud uložil za tento přečin a současně za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 4 T 141/2021, a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku za který byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 2. 6. 2022, sp. zn. 3 T 137/2020, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, sp. zn. 44 To 238/2022, souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu pěti let. Současně obžalovanému uložil peněžitý trest v celkové výměře 360 000 Kč sestávající z 360 denních sazeb po 1 000 Kč a podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku i tresty zákazu činnosti spočívající jednak v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstev včetně jejich zastupování na základě plné moci na dva roky, dále zákazu výkonu činnosti související se zpracováním účetnictví a účetním poradenstvím na základě plné moci, stejně jako prostřednictvím obchodních korporací, na dobu čtyř let a rovněž zákaz řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku obžalovanému uložil i omezení spočívající v povinnosti během zkušební doby podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil [REDAKCE] (v souvislosti se zločinem podvodu projednávaným u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 3 T 137/2020). Zároveň okresní soud zrušil výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 4 T 141/2021, a z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, sp. zn. 44 To 238/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu pak odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních řádu jednotlivě uvedených poškozených, mezi nimi i společnost STARMON s. r. o. a společnost Ramirent s. r. o. U téhož hlavního líčení okresní soud rozhodl o tom, že podle § 206 odst. 3 tr. řádu se společnost TELFIN a. s. nepřipouští jako poškozená k trestnímu řízení a svůj nárok na náhradu škody v trestním řízení uplatňovat nemůže.

2. Uvedeného přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, na jehož spáchání se měli podílet všichni tři obžalovaní, se podle výroku rozsudku měli dopustit tím, že [REDAKCE], jako osoba jednající za společnost [REDAKCE] a.s., IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], bez postavení statutárního orgánu i pracovněprávního poměru, svolil, aby [REDAKCE] jako jednatel společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], vystavil v přesně nezjištěné době roku 2014 osm faktur s uvedením jako dodavatele společnost [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE] a jako odběratele společnost [REDAKCE] a.s., a to:
- fakturu č. 2014052 ze dne 12. 6. 2014 na částku 802.500 Kč bez DPH, což je 971.025 Kč s DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014053 ze dne 12. 6. 2014 na částku 814.700 Kč bez DPH, což je 985.787 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014041 ze dne 4. 7. 2014 na částku 930.000 Kč bez DPH, což je 1.125.300 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014042 ze dne 14. 7. 2014 na částku 925.000 Kč bez DPH, což je 1.119.250 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014043 ze dne 23. 7. 2014 na částku 815.450 Kč bez DPH, což je 986.695 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014060 ze dne 7. 8. 2014 na částku 764.800 Kč bez DPH, což je 925.408 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění,
 - fakturu č. 2014061 ze dne 18. 8. 2014 na částku 758.200 Kč bez DPH, což je 917.422 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění

- a fakturu č. 2014062 ze dne 27. 8. 2014 na částku 793.860 Kč bez DPH, což je 960.571 Kč včetně DPH, bez uvedeného předmětu plnění (celkem 6.604.510 Kč bez DPH, což je 7.991.458 Kč s DPH)

tyto faktury [REDACTED] vystavil a podepsal za společnost [REDACTED] s.r.o., jako její jednatel, avšak zdanitelná plnění z těchto faktur se neuskutečnila, neboť ty byly vystaveny pouze s úmyslem použít je k neoprávněné účetní a majetkové operaci, a následně tyto faktury [REDACTED] přivezl [REDACTED], předsedovi představenstva společnosti [REDACTED] a.s., který je schválil a bez náležitého protiplnění je zařadil do účetnictví společnosti [REDACTED] a.s.,

a dne 29. 7. 2014 v [REDACTED] na popud [REDACTED] uzavřel [REDACTED], jako předseda představenstva za společnost [REDACTED] a.s. jako prodávajícího, a [REDACTED], jako jednatel za společnost [REDACTED] s.r.o. jako kupujícího, kupní smlouvu o prodeji rypadlového nakladače [REDACTED] v hodnotě 450.000 Kč, paletovacích vidlí v hodnotě 25.000 Kč, stroje [REDACTED] v hodnotě 480.600 Kč včetně lžice v hodnotě 17.442 Kč a lžice svahovací v hodnotě 15.000 Kč, stroje [REDACTED] v hodnotě 313.600 Kč, stroje [REDACTED] v hodnotě 255.000 Kč, lopaty v hodnotě 25.806 Kč, paletizačního rámu v hodnotě 14.963 Kč, bouracího kladiva v hodnotě 163.840 Kč a podkopy v hodnotě 48.000 Kč, vše v celkové hodnotě 1.809.251 Kč bez DPH, a k této kupní smlouvě byla společností [REDACTED] a.s. dne 29. 7. 2014 vystavena faktura č. 031140054 na prodej uvedených strojů zařízení v hodnotě 1.809.251 Kč bez DPH, což činí 2.189.194 Kč včetně DPH,

čímž [REDACTED] porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek, vyplývající z jeho pozice jako předsedy představenstva a upravenou mimo jiné v ustanovení § 159 odst. 1 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. či § 51 až 53 zákona zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích

a dne 8. 10. 2014 v [REDACTED] na popud [REDACTED] uzavřel [REDACTED], jako předseda představenstva, za společnost [REDACTED] a.s. jako prodávajícího, a [REDACTED], jako jednatel za společnost [REDACTED] s.r.o. jako kupujícího, kupní smlouvu o prodeji majetku, stavebních strojů a zařízení specifikovaných v příloze kupní smlouvy, a to míchačky [REDACTED], míchačky [REDACTED], elektroměrového rozvaděče, nivelačního přístroje [REDACTED], míchačky [REDACTED], čerpadla [REDACTED], pily [REDACTED] kábrovka, buňky mobilní – [REDACTED], buňky maringotka [REDACTED], buňky mobilní – [REDACTED], buňky ocelový sklad [REDACTED], buňky ocelový sklad [REDACTED], buňky plechový sklad [REDACTED], buňky plechový sklad [REDACTED], buňky plechový sklad [REDACTED], brusky na broušení řetězů, nabíječky [REDACTED], startovacího zdroje – garáž, paletového vozíku, páskovacích kleští, úhlové brusky [REDACTED], sekačky [REDACTED] roh., lamačky dlažby, mycího stolu, páskové brusky [REDACTED], řezače dlažby, stříkací pistole, pily na cihly [REDACTED], trubkového lešení-sada-vč. podíl, pily pokos. [REDACTED], dvou trubkových lešení - sponky a trubek, rozvaděče - [REDACTED], svářečky [REDACTED], nastřelovací pistole [REDACTED], nábytku, pily na kámen – [REDACTED], pily na kámen – [REDACTED], nivel. přístroje - souprava, stavební buňky – [REDACTED], [REDACTED] bednění rozpěr 50 ks, stojek 21, nábytku, vibrátoru [REDACTED], vibrační brusky [REDACTED], kříž. hl. s klap. [REDACTED] míchačky [REDACTED], trubkových lešeníových podlážek, kladiva pneu - repase, lanového zvedáku [REDACTED], Euro závěsu [REDACTED] k jeřábu, stavebního vrátku [REDACTED], míchačky [REDACTED], dvou buněk – sklad plechový, tří buněk – ocelový sklad, buňky skladové plech., elektrického kompresoru, prodluž. vidlí, dvoukotoučové brusky, staveništního rozvaděče, oplocení - modrá stěna, oplocení - sloupek, oplocení deska modrá, oplocení modré - sloupek, plastového shozu – horní plnicí díl, plastového shozu – shoz. díly a 1882/ks, kladkostroje, lešení [REDACTED], kombinované pily, rotačního laseru – sada – nivel. př. [REDACTED] spínací tyče - šupťáč 1200mm, stavební kozy 1,2 hrazda, vibrační hliníkové lišty [REDACTED] 3m, stavební kozy 1,2m, řezačky obkladů, stojanové vrtačky, dvou počítačů, tiskárny, motorové pily, vrtacího kladiva [REDACTED], kompresoru, bouracího kladiva [REDACTED], vrtacího kladiva [REDACTED], úhlové brusky [REDACTED], motorové pily, počítače, průmyslového vysavače, [REDACTED] – vysokotlakového čističe, elektrické pily [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

motorové pily, dvou počítačových monitorů, kladiva kombi [REDAKCE], počítače, lanového zvedáku – osn 1500 kg, řezače asfaltu, bet. [REDAKCE], vibračního válce, elektrocentrály [REDAKCE], kompresoru [REDAKCE] Sluníčko [REDAKCE] petroleje, dvě buňky - maringotka, šest buněk, dvou Sluníčko [REDAKCE] olejů, kladky [REDAKCE] 7,5 m, pokosné pily, stavebního vrátku [REDAKCE], kotoučové pily [REDAKCE], svářečky [REDAKCE], bednění [REDAKCE], lešení, Eurozávesu EZ, plazmového hořáku, zkušebního tvrdoměru, vibrační desky [REDAKCE], buňky s hliníkovým oknem, buňky s platinovým oknem, lešení – [REDAKCE] – 5 ks, lešení - [REDAKCE] 211 ks, koše na beton s plošinou, dvou kozových vrátků [REDAKCE], kladkostroje a shrnovacího vedení [REDAKCE], lešení [REDAKCE], kompresoru [REDAKCE], svářečky [REDAKCE] a příslušenství, kopírky, lešení [REDAKCE], stříkacího zařízení [REDAKCE], vibračního pěchu s dvoudobým motorem, buňky – kancelář. kontejner, bednění [REDAKCE] – desek, vnějšího rohu, vnitřního rohu, vyrovnávací trubky, čepu a klínu, balkonových desek 50x3000, stavitelné svorky [REDAKCE], svářečky [REDAKCE], tiskárny, bednění [REDAKCE] deska nad 2 mm, [REDAKCE] vrtacího stroje [REDAKCE] s dalkorunkou a vrátku [REDAKCE], vše v celkové hodnotě 4.357.330 Kč bez DPH, a k této smlouvě byla společností [REDAKCE] a.s. dne 8. 10. 2014 vystavena faktura č. 31140075 na prodej uvedených strojů a zařízení v hodnotě 4.357.330 Kč bez DPH, což činí 5.272.369 Kč včetně DPH,

čímž [REDAKCE]. [REDAKCE] porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek, vyplývající z jeho pozice jako předsedy představenstva a upravenou mimo jiné v ustanovení § 159 odst. 1 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. či § 51 až 53 zákona zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích

následně [REDAKCE] vyhotovil dne 13. 11. 2014 jednostranný zápočet a neexistující pohledávky společnosti [REDAKCE] s.r.o. uvedené ve zmíněných fakturách č. 2014052, č. 2014053, č. 2014041, č. 2014042, č. 2014043, č. 2014060, č. 2014061, a částečně ve faktuře č. 2014062, započel proti pohledávkám společnosti [REDAKCE], a.s. na zaplacení kupních cen za uvedené movité věci v celkové hodnotě 6.166.581 Kč bez DPH, což je 7.461.563 Kč s DPH, a [REDAKCE]. [REDAKCE] spolu s obžalovaným [REDAKCE] nechali v přesně nezjištěné době od 29. 7. 2014 do 23. 10. 2014 tyto movité věci ze společnosti [REDAKCE] a.s. odvézt zčásti k [REDAKCE]. [REDAKCE] a zčásti na neznámé místo,

čímž [REDAKCE]. [REDAKCE], [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE] způsobili společnosti [REDAKCE] a.s. celkovou škodu ve výši nejméně 6.166.537,95 Kč.

3. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE]. [REDAKCE] ihned po jeho vyhlášení odvolání, v zákonné lhůtě pak podali odvolání i další dva obžalovaní a státní zástupkyně, která původně podala odvolání do výroků o trestech u obžalovaných [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE]. U veřejného zasedání nicméně intervenující státní zástupce vzal zpět odvolání ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE]. [REDAKCE], proto bylo projednávání státní zástupkyně jen ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE]. Odvolání proti rozsudku dále podaly poškozené společnosti STARMON s. r. o., Ramirent s. r. o. a TELFIN a. s.
4. V případě akciové společnosti TELFIN a. s. ovšem okresní soud vydal u hlavního líčení rozhodnutí, jímž tuto společnost nepřipustil jako poškozenou k trestnímu řízení a neumožnil, aby mohla uplatňovat nárok na náhradu škody. Proti usnesení vydanému za použití ustanovení § 206 odst. 3 tr. řádu není přípustná stížnost, zmíněné usnesení tedy ihned po vyhlášení nabylo právní moci. Jestliže tedy bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že se společnost TELFIN a. s. nepřipouští jako poškozená k trestnímu řízení a nemůže uplatňovat nárok na náhradu škody, pak nebylo možné tuto společnost pokládat za oprávněnou napadat rozsudek odvoláním, když ve smyslu § 246 odst. 1 psím. d) tr. řádu může rozsudek odvoláním napadnout jen poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost tohoto výroku. Odvolání společnosti TELFIN a. s. tedy musel odvolací soud zamítnout jako odvolání podané neoprávněnou osobou.
5. Z podnětu odvolání všech tří obžalovaných a státní zástupkyně však musel ve smyslu § 254 tr. řádu odvolací soud přezkoumat zákonnost a odůvodněnost všech jednotlivých výroků rozsudku a

z podnětu odvolání dvou poškozených i správnost výroku o náhradě škody, který se týkal nároků uplatněných těmito dvěma společnostmi. Zároveň musel odvolací soud přezkoumat i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo.

6. Státní zástupkyně své odvolání vztahující se k obžalovanému [REDAKCE] označila jako odvolání podané v jeho prospěch, kdy vznesla námitky k chybně uloženému souhrnnému trestu a navrhla uložení trestu mírnějšího. Intervenující státní zástupce u veřejného zasedání sice uvedl, že chce podané odvolání změnit v neprospěch obžalovaného [REDAKCE], jeho konečný návrh ale evidentně směřoval ke změně rozhodnutí ve prospěch tohoto obžalovaného. V situaci, kdy během lhůty, v níž měl státní zástupce možnost podat opravný prostředek, podal odvolání pouze ve prospěch obžalovaného [REDAKCE], nemohl po uplynutí této lhůty podané odvolání změnit v jeho neprospěch, neboť by v principu šlo o nové odvolání podané až po uplynutí zákonné lhůty. S ohledem na to, že při přednesu odvolání státní zástupce navrhl uložení souhrnného trestu jen za jeden ze sbíhajících se trestných činů a navrhoval obžalovanému [REDAKCE] uložit trest, který by byl výrazně mírnější, než trest uložený okresním soudem, a to i v situaci kdy by byl ponechán nedotčený výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně, bylo možné podle obsahu hodnotit toto odvolání jako podané ve prospěch obžalovaného [REDAKCE], když toto odvolání se týkalo pouze výroku o trestu, který měl být tomuto obžalovanému uložen.
7. Ve výroku o vině ovšem byl rozsudek přezkoumáván jen z podnětu odvolání samotných obžalovaných a ve věci bylo nutné vzít v úvahu skutečnost, že v průběhu předchozího řízení byl již jednou vyhlášen odsuzující rozsudek ze dne 12. 12. 2019, který byl ve výrocích o vině a trestu zrušen jen z podnětu odvolání obžalovaných, takže v dalším řízení s ohledem na ustanovení § 264 odst. 2 tr. řádu nemohlo v této části, tedy ve výrocích o vině a trestu, dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaných, tedy ke zhoršení stavu oproti situaci navozené zrušeným rozsudkem ze dne 12. 12. 2019.
8. Řízení před Okresním soudem ve Svitavách bylo zahájeno v říjnu 2018 na podkladě obžaloby státní zástupkyně, v níž posoudila jednání obžalovaných jako spáchání zločinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit [REDAKCE]. [REDAKCE] jako přímý pachatel, obžalovaný [REDAKCE]. [REDAKCE] se na něm měl podílet jako organizátor a obžalovaný [REDAKCE] jako pomocník. Na podkladě dokazování provedeného v přípravném řízení, zejména s ohledem na vyvolané insolvenční řízení, dovodila státní zástupkyně, že zmíněným jednáním, tedy vyvedením majetku bez poskytnutí adekvátního protiplnění, poškodili obžalovaní celkem 52 nezajištěných věřitelů společnosti [REDAKCE] a. s. Už při přednesení obžaloby u hlavního líčení dne 14. 1. 2019 však státní zástupkyně zároveň uvedla, že by jednání kladené obžalovaným za vinu mělo být současně posuzováno jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku ve smyslu § 220 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, s případným účastenstvím druhého a třetího obžalovaného na spáchání tohoto trestného činu.
9. Rozsudkem ze dne 12. 12. 2019, č. j. 2 T 182/2018-4496 pak Okresní soud ve Svitavách uznal obžalovaného [REDAKCE]. [REDAKCE] vinným ze spáchání zločinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku a zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, obžalovaného [REDAKCE]. [REDAKCE] organizátorstvím ke stejným zločinům ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a [REDAKCE] pomocí k týmž zločinům ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. [REDAKCE]. [REDAKCE] byl tehdy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let, a dále trest zákazu činnosti na dobu dvou let. [REDAKCE]. [REDAKCE] byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let podmíněně odložený na zkušební dobu pěti let a trest zákazu činnosti na dva roky a [REDAKCE] úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let podmíněně odložený na zkušební dobu čtyř let a trest zákazu činnosti na dva roky. Všichni obžalovaní byli podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázáni k povinnosti nahradit poškozené [REDAKCE] a. s. společně a nerozdílně škodu ve výši 4 889 895,95 Kč, když podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená společnost odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech

občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli jednotliví věřitelé jako poškození rovněž odkázáni s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, mezi nimi i společnosti STARMON s. r. o. a Ramirent s. r. o.

10. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích svým usnesením ze dne 26. 5. 2020, č. j. 13 To 145/2020-4578 z podnětu odvolání všech tří obžalovaných a poškozených společností STARMON s. r. o., Ramirent s. r. o. a Help, silnice-železnice s. r. o. napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Okresnímu soudu ve Svitavách. V svém rozhodnutí především zdůraznil, že pokud se nepodařilo zajistit úplná kompletní účetnictví společnosti, bude v posuzované věci nezbytné, aby byl opatřen posudek znalce z oboru ekonomiky, který by upřesnil řadu zásadních okolností. Především nebyl jasně vymezen celý okruh věřitelů, kteří mohli být jednáním obžalovaných poškozeni, když okruh poškozených vymezil policejní orgán tak, že kontaktoval nezajištěné věřitele, kteří své pohledávky uplatnili v insolvenčním řízení a dále jednal jen s těmi, kteří na jeho výzvu reagovali. Za této situace nepokládal odvolací soud za přesvědčivě objasněné, v jaké míře by zbývající majetek společnosti mohl nároky věřitelů uspokojit a do jaké míry by byli jednotlivě poškozeni. Odvolací soud pak vznesl i další připomínky k obsahu předchozího rozhodnutí, upozornil nicméně, že v dalším řízení ve vztahu k výroku o vině (včetně výše škody, která bude obžalovaným přičítána) bude nutné respektovat ustanovení § 264 odst. 2 tr. řádu, z něhož vyplývá, že nebude možné přičítat obžalovaným způsobení větší škody než ve zrušeném rozsudku.
11. Před okresním soudem dále probíhalo značně obsáhlé dokazování, které se zaměřilo především na posuzování otázky, zda se v rozhodné době společnost [REDAKCE] a. s. nacházela v úpadku. Z výsledku znalce nakonec soud vyvodil závěr, že nebylo bez pochybnosti prokázáno, že by se v rozhodné době musela společnost nacházet v úpadku. Rozhodl poté rozsudkem z 20. 7. 2022, č. j. 2 T 182/2018-4905, kterým všechny tři obžalované podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby. Zmíněný rozsudek byl k odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušen a usnesením ze dne 14. 12. 2022, č. j. 13 To 296/2022-4975 odvolací soud podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Okresnímu soudu ve Svitavách. Upozornil při tom na to, že i kdyby nebyl prokázán stav úpadku a poškození věřitelů společnosti, pak vyvedením hodnotného majetku bez náležitého protiplnění mohlo dojít k poškození samotné společnosti [REDAKCE] a. s., kdy z pohledu posuzovaného jednání by se jednalo stále o stejný skutek, o němž je vedeno trestní stíhání obžalovaných. V dalším řízení proto okresní soud posléze vyhlásil nyní napadený odsuzující rozsudek.
12. Na podkladě obsáhlého provedeného dokazování lze zrekapitulovat, že [REDAKCE] a. s. fungovala jako stavební firma po dlouhou řadu let, nicméně 15. 4. 2014 sama na sebe podala insolvenční návrh z důvodů platební neschopnosti. I v této situaci se ovšem jednalo o velkou společnost, která disponovala majetkem v řádu mnoha miliónů korun. Dne 23. 5. 2014 proběhla valná hromada a při ní došlo k prodeji akcií společnosti [REDAKCE] s.r.o. a družstvu [REDAKCE]. Do funkce předsedy představenstva akciové společnosti byl tehdy jmenován [REDAKCE]. Dne 6. 6. 2014 došlo ke zpětvzetí insolvenčního návrhu a už 29. 7. 2014 byla sepsána první kupní smlouva, na základě níž byl na společnost [REDAKCE] s.r.o. převeden majetek v řádu miliónů korun a dnem 8. 10. 2014 byla datována další kupní smlouva týkající se převodu dalšího majetku, přičemž šlo v zásadě o stavební stroje, stavební nářadí, vybavení stavenišť a podobné věci. Do účetnictví společnosti [REDAKCE] a. s. byly mezitím zařazeny faktury vystavené společností [REDAKCE] s. r. o. a datované obdobím června, července a srpna 2014, kdy v souhrnu byla fakturována vysoká částka v řádu mnoha miliónů korun. Dne 23. 10. 2014 proběhla valná hromada, na níž byl odvolán ze své funkce [REDAKCE] a novým předsedou představenstva zvolen [REDAKCE] (do té doby stavbyvedoucí), dne 13. 11. 2014 pak obžalovaný [REDAKCE] provedl zápočet, kterým mělo dojít k vypořádání neproplacených faktur vystavených společností [REDAKCE] s. r. o. proti neuhrazené kupní ceně za vyvedené movité věci. V témže období byly postupně podávány insolvenční návrhy bývalými zaměstnanci pro neuhrazené mzdové nároky, pokud jim byly dlužné

částky doplacený, byly návrhy vzaty zpět, posléze však k návrhu jiného věřitele došlo opět k zahájení insolvenčního řízení proti společnosti [REDAKCE] a. s.

13. I když všichni obžalovaní odmítli, že by se nějakým způsobem podíleli na úmyslné trestné činnosti a že by svým jednáním měli způsobit škodu, považoval i odvolací soud za možné pokládat jejich obhajobu za vyvrácenou, kdy naopak lze z dokazování vyvodit, že všichni jednali s vědomím toho, že zařazení sporných faktur vystavených společností [REDAKCE] s. r. o. je ryze účelovým krokem, který má vyvolat zdání závazku společnosti [REDAKCE] a. s., a posléze byly z majetku této společnosti kupními smlouvami vyváděny movité věci v celkové hodnotě v řádu milionů korun, aniž by byla uhrazena kupní cena, kdy posléze namísto zaplacení kupní ceny došlo k jednostrannému zápočtu oproti údajné pohledávce vyplývající se zmiňovaných sporných faktur.
14. Pokud obžalovaní namítali, že faktury byly vystaveny důvodně, a že se opíraly o reálně provedené služby a činnosti, už okresní soud poukázal na řadu důvodů, pro které pokládal toto tvrzení za jednoznačně vyvrácené. Samotné faktury už svou podobou vyvolávají zásadní pochybnosti. Neobsahují a neoznačují vůbec nijak předmět plnění, i když šlo o značně vysoké finanční částky, neurčitým způsobem odkazují na přílohy, které původně k dispozici vůbec nebyly. Přílohy k těmto fakturám byly připojeny až dodatečně v návaznosti na zahájené trestní stíhání a plnění, která byla fakturována, byla označena jako manipulační práce, účetní práce a čekání. I toto vymezení předmětu plnění bylo naprosto neurčité, důvodně pak okresní soud poukázal na to, že jako naprosto nepřiměřená se jeví částka účtovaná za čekání a v rozhodné době nebyl důvod objednávat účetní práce v takovémto rozsahu, když firma [REDAKCE] s. r. o. ani ve svém předmětu činnosti účetní práce neměla.
15. Obžalovaný [REDAKCE] k věci obsáhle vypovídal u hlavního líčení, nicméně hovořil původně o tom, že šlo o práce vykonávané zaměstnanci společnosti [REDAKCE] s. r. o., ta také zmíněné faktury vystavila. Obžalovaný vypovídal podrobně o tom, v jakých firmách působí a o jaké zaměstnance zhruba mělo jít. Dotazován byl i na zapojení družstva [REDAKCE] a k němu uvedl, že v roce 2014 žádné disponibilní zdroje společnosti [REDAKCE] a. s. toto družstvo neposkytovalo. Teprve v průběhu dalšího řízení došlo k úpravám původních tvrzení a v samém závěru hlavního líčení, v době, kdy řízení před soudem probíhalo již několik let, předložil obžalovaný [REDAKCE] doklady, které měly osvědčovat, že na nedokončených stavbách, na nichž měla působit společnost [REDAKCE] a. s., pracovali různí pracovníci cizí národnosti pod personální agenturou NP Neresen s. r. o., když měli být dočasně přiděleni ke společnosti [REDAKCE] s. r. o. jako zaměstnavatelé. I prohlášení jednotlivých pracovníků však zůstala značně neurčitá, zmiňovala jen činnost na zakázce pro společnost [REDAKCE] s. r. o. v určených místech, aniž by bylo jasné patrné, co mělo být naplní činnosti konkrétních pracovníků a zda to skutečně souviselo s prováděním stavebních prací při realizaci zakázek převzatých společností [REDAKCE] a. s. Nově předložené doklady se ani plně neshodují s původní výpovědí obžalovaného [REDAKCE] u hlavního líčení a významně se rozcházejí s přílohami k fakturám, které byly předloženy na začátku přípravného řízení.
16. Oprávněně poukázal okresní soud i na pochybnosti týkající se vystavených faktur s ohledem na jejich podobu a číslování. V souhrnu tak bylo možné souhlasit se závěrem okresního soudu, že zmíněné faktury vykazovaly jen fiktivní neexistující plnění, k němuž nedošlo, a byly vyhotoveny ryze účelově, aby mohly být použity jako protipohledávka k zaúčtování oproti neuhrazené kupní ceně poté, kdy byl ze společnosti vyveden hodnotný movitý majetek.
17. Pokud obžalovaní namítali, že přesná výše škody nebyla zjištěna, že znalec Ing. Půlpán pouze převzal ocenění předchozího znalce, lze vycházet z toho, že znalec Brádler oceňované věci shlédl a jako kvalifikovaná osoba byl schopen objektivně jejich cenu posoudit. To, že šlo o věci používané, bylo obecně známo, a to se také výslovně zmiňovalo v uzavřených kupních smlouvách. V průběhu trestního řízení se podařilo dohledat jen několik věcí v blízkosti bydliště obžalovaného [REDAKCE]. [REDAKCE], naprostou většinu věcí se však dohledat nepodařilo, jak je také patrné ze

INS [REDACTED], kterým provedl odvolací soud důkaz u veřejného zasedání, vyplývá, že nároky věřitelů společnosti [REDACTED] a. s. nebyly ve významné míře uspokojeny, jak dokládá i vypracovaná konečná zpráva.

- Shodu s prvopisem potvrzuje _____

22. Nelze ani souhlasit s námitkou, že by se v posuzované věci měl uplatnit princip subsidiarity trestní represe. Jednání obžalovaných bylo promyšlené, cílem bylo vyvedení majetku v řádu mnoha miliónu korun bez poskytnutí adekvátního protiplnění s vědomím, že společnost, která zřejmě nebude schopna dále úspěšně fungovat, může skončit v insolvenčním řízení a jednáním obžalovaných se zmenší majetek, který by jinak mohl být zpeněžen k uspokojení nároků věřitelů.
23. Jednání obžalovaného [REDACTED], který s vědomím uvedených skutečností podepsal kupní smlouvy, ty současně nechal do účetnictví zařadit a fakticky uznal jako důvodné faktury vystavené společností [REDACTED] s. r. o., což vedlo následně krátce po jeho odstoupení z funkce k provedení jednostranného zápočtu ze strany obžalovaného [REDACTED], lze nepochybně považovat za úmyslné a významné porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když výslovnou povinnost spravovat náležitým způsobem majetek akciové společnosti, v níž působil obžalovaný [REDACTED] jako předseda představenstva, bylo možné dovozovat z ustanovení § 159 odst. 1 obč. zákoníku, či z § 51 až § 53 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích. Důsledkem tohoto jednání pak bylo způsobení škody v řádu miliónů korun, tedy škody značné. Zmíněného přečinu se dopustil [REDACTED] jako pachatel v pozici speciálního subjektu, tedy osoby, na níž jako na předsedu představenstva akciové společnosti dopadala zmíněná právní povinnost. Ve vztahu k obžalovanému [REDACTED] bylo možné tohoto obžalovaného označit za organizátora ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť právě on ve spolupráci s obžalovaným [REDACTED] se aktivně podílel na vstupu do řízení společnosti [REDACTED] a. s. na ovládnutí této firmy i na krocích, které vedly k vyvedení majetku oproti zápočtu na faktury za fiktivní nerealizované plnění. [REDACTED], který zmíněné fiktivní faktury vystavil, se rovněž jako účastník podílel na spáchání tohoto trestného činu, když k jeho provedení poskytl pomoc.
24. Odvolací soud tak neshledal důvody ke zrušení či změně výroku o vině u žádného ze tří obžalovaných. Okresní soud dostatečně podrobně a srozumitelně rozebral obsah provedených důkazů, logicky pak zdůvodnil závěry, které z těchto důkazů vyvodil, a shodně s ním mohl i odvolací soud pokládat za prokázané, že faktury společnosti [REDACTED] s. r. o. se neopíraly o reálné provedené činnosti a měly posloužit jen k vytvoření fiktivní pohledávky, která by mohla být započtena na neuhrazenou kupní cenu na majetek vyvedený ze společnosti [REDACTED] a. s. Při stanovení výše škody byl okresní soud omezen zákazem reformace in peius ve vztahu k celkové výši způsobené škody, ta nemohla přesáhnout škodu, která byla obžalovaným přičítána ve zrušeném rozsudku z 12. 12. 2019.
25. Když následně odvolací soud přezkoumával výroky o uložených trestech, musel rovněž brát v úvahu omezení vyplývající ze zrušení dřívějšího odsuzujícího rozsudku ve výrocích o vině a trestu jen v důsledku odvolání samotných obžalovaných. Přesto nedospěl k závěru, že by tresty nyní ukládané nemohly z tohoto pohledu obstát a že by se jednalo v celkovém souhrnu o tresty přísnější.
26. I když obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] dosud vedli spořádaný život, podíleli se na úmyslné trestné činnosti, kterou byla způsobena vysoká škoda v řádu miliónů korun. Přesto bylo možné pokládat, i s ohledem na dlouhou dobu trvání trestního řízení, za postačující přiměřené především podmíněně odložené tresty odnětí svobody s delší zkušební dobou doplněné trestem zákazu činnosti v podobě zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, když délka trestu zákazu činnosti v trvání dvou let není rozhodně nepřiměřeně přísná a odráží i delší dobu trvání trestního řízení. V rozsudku ze dne 12. 12. 2019 nebyl žádnému z obžalovaných uložen peněžitý trest, nicméně jejich jednání nepochybně směřovalo k obohacení vlastního nebo jiné osoby aurčitá majetková sankce se tak jevila jaké žádoucí v návaznosti na motivaci trestné činnosti obžalovaných. Pokud oproti rozsudku z roku 2019 okresní soud uložil každému

z obžalovaných výrazně kratší trest odnětí svobody, jehož délka byla o rok snížena oproti původně uloženému trestu, a stanovil i kratší zkušební dobu, jejíž délka se snížila rovněž v řádu let, pak připojení mírnějších peněžitých trestů ve výměře několika desítek tisíc korun nelze pokládat za uložení trestu, který by v souhrnu byl přísnější než trest uložený rozsudkem ze dne 12. 12. 2019. Obžalovaným byl uložen prvořadě výchovný trest v podobě pohrůžky trestem odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na středně dlouhou zkušební dobu tří let. Důvodně byl tento postih doplněn zákazem činnosti v podobě zákazu činnosti při řízení společnosti a mírnější finanční postih rovněž nelze pokládat za neúměrně postihující obžalované, jejichž jednáním měla být způsobena škoda v řádu více milionů korun.

27. Pochybení však shledal shodně s vyjádřením intervenujícího státního zástupce odvolací soud ve výroku o trestu, který byl uložen obžalovanému [REDAKCE]. Ten byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 2. 6. 2022, sp. zn. 3 T 137/2020 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, sp. zn. 44 To 238/2022 pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dopustil v zásadě tím, že v období od ledna 2012 do října 2013 jako statutární zástupce obchodní společnosti [REDAKCE] s. r. o. a jako osoba zmocněná poškozeným daňovým subjektem [REDAKCE] na základě zmocnění zastupovat poškozeného při správě daní a zpracovat účetnictví za daňový subjekt včetně odvodu plateb a daní, v úmyslu se obohatit předával poškozenému pokyny prostřednictvím SMS zpráv, kam má zasílat bankovním převodem peněžní prostředky údajně k úhradě DPH, peníze však byly zasílány na účet, jehož majitelem byla společnost [REDAKCE] s. r. o., kde byl obžalovaný [REDAKCE] jediným jednatelem a společníkem, a zaslané finanční prostředky obžalovaný použil na úhradu daňových povinností poškozeného jen výjimečně a zbývající peněžní prostředky zaplacené poškozeným si ponechal a celkově tak poškozenému způsobil škodu ve výši přes 2 400 000 Kč.
28. Tato trestná činnost spáchaná v období let 2012 a 2013 tak časově předcházela vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku v řízení vedeném u Okresního soudu ve Svitavách pod sp. zn. 2 T 182/2018, když první odsuzující rozsudek byl vyhlášen dne 12. 12. 2019, a jde tedy o sbíhající se trestné činy, za které měl být ukládán souhrnný trest. Obvodní soud pro Prahu 9 vyhlásil svoje odsuzující rozhodnutí v době, kdy byl informován, že u Okresního soudu ve Svitavách byl v posuzované věci vyhlášen zprošťující rozsudek, nyní tak podle odvolacího soudu vyvstaly důvody k tomu, aby ve vztahu k pravomocnému odsouzení za zmíněný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku byl obžalovanému ukládán souhrnný trest. Ten nemohl být mírnější než trest vyměřený v předchozím řízení, v němž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let spolu s povinností, aby podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku poškozenému nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Současně byl tímto rozsudkem obžalovanému [REDAKCE] uložen podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výši 150 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výměře 150 000 Kč, a podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti související se zpracováním účetnictví a s účetním poradenstvím na základě plné moci, stejně jako prostřednictvím obchodních korporací na dobu čtyř let.
29. Při novém rozhodování o trestu tak nemohl Okresní soud ve Svitavách uložit trest, který by byl mírnější než trest uložený rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, sp. zn. 44 To 238/2022, a namísto bylo uložený trest přiměřeným způsobem zpřísnit. Okresní soud však pochybil, pokud ukládal souhrnný trest současně i za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl [REDAKCE] pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 4 T 141/2021. Tímto trestním příkazem byl totiž jmenovaný odsouzen za přečin spáchaný dne 21. 11. 2021, tedy až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 12. 12. 2019. Důvody k ukládání souhrnného trestu tak vyvstaly jen ve vztahu k rozsudku vynesenému v řízení vedeném původně u Obvodního soudu pro Prahu 9.

30. Výrok o trestu obžalovaného ■■■■ přezkoumával odvolací soud z podnětu jeho odvolání ale i z podnětu odvolání státní zástupkyně, které však bylo původně podáno ve prospěch tohoto obžalovaného, aniž by během lhůty k podání opravného prostředku státní zástupce toto odvolání změnil v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud tak nemohl navodit situaci, která by byla pro obžalovaného ■■■■ méně příznivá než v době vyhlášení přezkoumávaného rozsudku. Prakticky to znamenalo, že pokud při ukládání souhrnného trestu nebyl nově zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně, sp. zn. 4 T 141/2021, nemohl nově ukládaný trest přesáhnout výměru původně uloženého trestu ani spolu s trestem ponechaným beze změny v trestním příkaze Okresního soudu v Kolíně, tedy peněžitým trestem ve výměře 40 000 Kč a trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel na dva roky.
31. Už pro zmíněné pochybení týkající se ukládání souhrnného trestu musel odvolací soud v případě obžalovaného ■■■■ výrok o trestu zrušit a sám pak nově obžalovanému ukládal opět souhrnný trest, ale pouze ve vztahu k rozsudku vyhlášenému v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 9, pod sp. zn. 3 T 137/2020. Trest uložený okresním soudem bylo nutné zmírnit přinejmenším o peněžitý trest 40 000 Kč uložený Okresním soudem v Kolíně a o trest zákazu činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel na dva roky, uložený stejným trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně. Na druhou stranu zmíněný trest nemohl být mírnější než trest uložený rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. 44 To 238/2022. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že za přiměřený lze pokládat postih v podobě zpřísněného podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, jehož délku i délku zkušební doby stanovil shodně jako okresní soud při zohlednění závažnosti spáchané trestné činnosti, především výše způsobené škody, ale i vzhledem k delšímu odstupu času od doby spáchání trestné činnosti. Současně obžalovanému uložil i stejné tresty zákazu činnosti, které by jednak měly znemožnit řízení společnosti, kdy dosavadní trestná činnost se vázala na působení ve vedení obchodní společnosti, a znovu byl ukládán i trest zákazu činnosti vztahující se k omezení při zpracování účetnictví a účetním poradenství v návaznosti na zrušený výrok o trestu z předchozího rozsudku. Už v tomto dřívějším rozsudku byl obžalovanému ■■■■ uložen peněžitý trest ve výměře 150 000 Kč sestávající ze 150 denních sazeb po 1 000 Kč, a při odsouzení i za další trestnou činnost, při které byla způsobena škoda v řádu milionů korun, pokládal odvolací soud za žádoucí výměru peněžitého trestu poněkud zpřísnit, nikoliv však tak, aby byla překročena částka 260 000 Kč po zohlednění peněžitého trestu 40 000 Kč z trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně. S ohledem na délku trvání řízení pokládal odvolací soud za přiměřený peněžitý trest ve výměře 200 000 Kč, kdy trest pravomocně uložený dřívějším rozsudkem zpřísnil o částku 50 000 Kč, totiž o 50 denních sazeb stejné výše.
32. V případě obžalovaných ■■■■. ■■■■ i ■■■■. ■■■■ tak zůstal napadený rozsudek beze změny. V případě obžalovaného ■■■■ došlo ke změně výroku o trestu v důsledku chybného rozhodnutí o souhrnném trestu za sbíhající se trestnou činnost.
33. Odvolací soud se dále zabýval i odvoláním poškozených společností STARMON s. r. o. a Ramirent s. r. o., které figurovaly jako věřitelé v insolvenčním řízení vedeném proti společnosti ■■■■ a. s. a se kterými se v původním řízení jednalo jako s poškozenými subjekty v rámci řízení vedeného pro trestný čin poškození věřitele podle § 222 tr. zákoníku. V průběhu několik let trvajících řízení však došlo ke změně důkazní situace a posléze soudy dovodily, že poškozeným nebyli přímo věřitelé společnosti ■■■■ a. s., ale právě tato samotná společnost, ve které působil ■■■■ na funkci předsedy představenstva. Součástí výroku o vině se tak stalo konstatování, že jednání obžalovaných poškodilo zmíněnou společnost. Přestože bylo vedeno obsáhlé dokazování zaměřené na otázku ekonomické situace společnosti z toho pohledu, zda se nacházela v rozhodné době ve stavu úpadku, nelze spolehlivě prokázat, že by do výše konkrétních částek byli z jednání obžalovaných poškozeni samotní věřitelé společnosti ■■■■ a. s.

34. Pokud za této situace okresní soud poškozené odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, pak tento výrok vyhodnotil i odvolací soud jako věcně správný a odvolání podané těmito poškozenými společnostmi jako nedůvodné zamítl podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 5. září 2023

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu